Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Руска депутация у Є. Вел. Цїсаря.

О рускій депутациї, що була оногди під проводом Є. Ексц. Впреосьв. Митрополита Сембратовича, подаємо нинї близші вісти:

Депутацию складали слїдуючі члени: Преосьв. еп. Пелеш, крилошани оо.: Білецкий, Туркевич, Фациевич, Чехович, Волошиньский, Бачиньский і Юл. Сембратович; посли до Ради державної Барвіньский і Вахнянин, радник двору Зубрицкий і староста повітовий Юзичиньский. Впреосьв. Митрополит Сембратович промовив до Монарха слїдуючими словами:

„До безчисленних, Вашого Величества добротливостию і ласкою оказаних рускому народови і его клирови добродійств зволили Ваше Величество додати вселаскавійше недавно ще одно величаве, Є. Сьв. Папою Львом XIII а як найбільшим славленем зазначене добродійство через основанє руского духовного інститута в Римі. Ся нова ласка Вашого Величества дає нам пожелану нагоду зближати ся до Найвисшого престола і зложати у стіп Вашого Величества найпокірнїйшу подяку. З повним вдячности серцем молимо Всемогучого, щоби удержував, хоронив і благословив Ваше ц. і к. Величество для добра всїх Вашого Величества вітцівскому скиптрови вірно преданних народів Австриї, а особливо вірних Русинів, на як найдовший час в найлїпшім здоровлю і поводженю“.

Є. Вел. Цїсар відповів на то:

„Дякую Вам за вирази вірности і преданности, яку менї виявляєте в імени руского народу. Тїшить то Мене, що я на бажанє Сьвят. Отця міг знову щось зробити для Русинів, тих Русинів, на котрих вірність можу завсїгди спустити ся. Маю надію, що нове заведенє вийде лиш в хосен Русинам і їх церкви“.

Опісля розмавляв Є. В. Цїсар з поодинокими членами депутациї. Впреосьв. Митрополитови ґратулював Монарх з тої нагоди, що буде іменований кардиналом і питав, як численна була депутация в Римі. Звернувшись відтак до послів Барвіньского і Вахнянина висказав надію, що ситуация в парляментї повинна би незадовго прояснити ся. Палата могла би взяти ся до залагодженя своїх справ.

Господарске віче Тов. „Просьвіти“.

Минувшого вторка, дня 12-го падолиста відбуло ся в „Перемишли“ віче господарске скликане Товариством „Просьвіти“. На віче прибуло 200 членів „Просьвіти“, около 20 сьвящеників і сьвітска інтелїґенция. Віче відкрив заступник голови Товариства Вп. о. Ол. Тороньский промовою, в котрій згадав про розширену задачу Товариства і вказав на віче яко на дальший крок в сїй роботї. Під конець своєї промови присьвятив бесїдник теплу згадку послїдному, упокоївшому ся голові Товариства др. Ом. Огоновскому. — Іменем перемискої филії привитав зібраних Вп. дир. Цеглиньский. Предсїдатель віча покликав відтак на секретарів о. Василя Загаєвича зі Сгібна і п. Льва Левицкого з Перемишля, по чім проф. Приима виголосив свій реферат о крамницях сїльских. Реферат свій закінчив він поставленєм слїдуючих резолюций:

1. Щоби Товариство „Просьвіта“ в порозуміню з товариством „Народна Торговля“ висилала вандрівних учителїв по крамницях в цїли поучуваня, як вести торговлю.

2. Щоби Товариство „Просьвіта“ враз з „Народою Торговлею“ старали ся заводити при филіях „Народної Торговлї“ школи для кандидатів до веденя крамниць.

3. Щоби Товариство „Просьвіта“ умовило ся з „Народною Торговлею“, щоби для крамниць доставляти товарів відповідних і по цїнах фабричних.

4. Щоби що року бодай раз скликувати віче крамарів.

В дискусиї над сим рефератом забирав слово о. Д. Танячкевич і підніс з признанєм зазначенє референта, що крамницї не повинні йти в пожиток одиниць, але в пожиток ширший, розширяючи его в той спосіб, що крамницї повинні бути громадскі, т. е. іти в користь цїлої громади. Бесїдник поставив резолюцию додаткову: Товариство „Просьвіта“ завізве крамницї, щоби закладали спілки торговельні в поодиноких околицях і в тій цїли нехай видасть відповідне поученє.

Опісля промавляли: п. Гр. Врецьона, котрий говорив о зростї просьвіти в нашім народї і заохочував до закладаня крамниць і о. Л. Джулиньский з Лапшина, дораджуючи закладати братскі крамницї і зачинати веденє крамницї від трафіки.

По замкненю дискусиї принято резолюциї референта і додаткове внесенє о. Танячкевича. Внесенє о. Джулиньского припоручено видїлови до розваги.

Другий реферат про орґанізацию кредиту виголосив др. Кость Левицкий, член головного Видїлу. Завершенєм орґанізациї кредиту казав

---

8)

До Сьвятої Землї.

Після записок о. Якова Приґля переповів і многими поясненями доповнив — К. Вербенко.)

(Дальше).

Від Мертвого моря пішли ми над Йордан. Насамперед їхали ми пустими, зовсім висохлими сторонами але пізнїйше показали ся прекрасні левади та зелені луги. Ми їхали може ще дві години, аж наконець станули над рікою, саме в тім місци де сьв. Іоан охрестив Ісуса. Ми повіклякали на тім місци і відмовили молитву.

Відтак посїдали ми під тїнистими деревами і стали покріпляти ся. Доокола нас було все сьвіже і зелене; множество всїляких цьвітів звеселяло наші очи, а милий спів веселих птиць радував наше ухо. Нам здавало ся, як коли-б соловії з цїлого сьвіта злетїли ся в луги над Йорданом, щоби тут величати Сотворителя. Я не забув і скупати ся в Йорданї, хоч купіль тут для того, хто не уміє добре плавати, досить небезпечна, бо вода в ріцї і глубока і рвуча; треба бути осторожним і держати ся берега.

Йордан був сьвідком важних подій. Через Йордан переходили Ізраілитяни сухою ногою до обітованої землї, вода в ріцї спинила ся і та, що була в долїшній части відплила до Мертвого моря, а та в горішній части сперла ся і утворила величезну гору. Через Йордан переходив пророк Ілия з пророком Єлисеєм. Ілия звинув свій плащ, вдарив ним по водї і вода розступила ся, роздїлила ся на дві части, а оба пророки перейшли через ріку сухою ногою. За порадою пророка Єлисея обмив ся Хааман, полководець сирийского короля Бенадада сім разів в Йорданї і вилїчив ся від прокази.

Над Йорданом проповідував сьв. Іоан, предтеча Ісуса Христа, говорячи до зібраного народу: **Покайтеся приближибося царствіе небесное.** В Йорданї дав ся Ісус охрестити Йоанови і з'явив ся Дух сьвятий в видї голуба, а голос Божий дав ся почути: **Сей есть сынъ мой возлюбленный, о немже благоволихъ.** В Йорданї показав сьв. Йоан на Ісуса Христа і сказав: **Се агнецъ Божій вземляй грѣхи міра.** Де-ж есть християнин, котрий не був би глубоко тронутий, коли стане над берегами Йордану, де стало ся тілько важних подій? З тої причини уважають християни з давен-давна ріку Йордан за сьвяту; з тої причини набирають собі путники води з неї і приносять до своєї вітчини, а богато родичів уважає собі то за велику честь, коли їх новонароджені дїти хрестять ся йорданьскою водою.

Ріка Йордан есть найбільшою в цїлій Палестинї і випливає з трох жерел на західнім спадї гір, званих Гермон або Джебель Шех в краю Друзів. З тих трох жерел пливуть три ріки, з котрих дві менші звали ся вже в давних часах великим і малим Йорданом. Понизше горбів, званих Тель ель-Каді сполучають ся всї ті три ріки разом і пливуть вже яко Йордан, аж до озера Барат ель-Гуле, званого також Мером, котрого уровень лежить ще на 2 метри понад морем Середземним. Звідси пливе ріка межи базальтовими стїнками, по порогах між очеретом і лугами аж до озера Галилейского або Ґенезаретского, котре вже лежить на 208 метрів низше як море Середземне. В тім місци, де Йордан впадає до озера, есть ріка 45 метрів широка, але лиш на метер глубока. Почавши від сего озера аж до Мертвого моря пливе вже ріка вузкою але дуже глубокою долиною званою Гор або Араба, котра виглядає як би глубокий рів, на котрого кінци утворило ся велике озеро, т. зв. Мертве море. Єсть то дійстно рів, котрий утворив ся мабуть ще тогди, коли лише що утворилась була плоска поверхня землї. В сім місци заломилась очевидно в сподї земля і усунула ся, через що зробив ся рів, котрий сягає від Червоного моря аж по гори Гермон. По стїнках Йордану і берегах Мертвого моря видко, що тут було колись дуже давно велике озеро, котрого вода стояла що найменше на 120 метрів висше як в теперішнім Мертвім мори. На чотири кільометри перед устєм ріки до Мертвого моря нема в нїй вже нїяких звірят, позаяк вода тут має в собі богато звичайної соли і т. зв. соли гіркої.

бесідник, повинно бути: руске краєве стоваришенє кредитове в столици краю для одноцільного переведеня устрою товариств і спілок кредитових по містах, місточках і селах в цілім краю. Бесідник поставив слідуючі резолюциї:

I. Віче господарске „Просьвіти“ відзиває ся до своїх членів, щоби по всіх громадах, в котрих до сего часу нема громадских кас позичкових або в котрих тоті каси не можуть розвивати ся успішно: старали ся о закладанє при читальнях „Просьвіти“ спільних кас позичкових на основі добродійній;

II. Віче господарске „Просьвіти“ відзиває ся до своїх членів, щоби за приміром Русинів перемиских закладали по містах повітових стоваришеня заробково-господарскі, котрі окрім кредиту векслевого і гіпотечного для своїх членів мати будуть на ціли: опіку і підмогу кас позичкових по громадах дешевим кредитом;

III. Віче господарске „Просьвіти“ висказує потребу заснованя краєвого руского стоваришеня кредитового в столици краю, в ціли переведеня одноцілого устрою товариств, стоваришень і спілок кредитових по містах, місточках і селах нашого краю, — та творенє условий дешевого кредиту з особлившим увзглядненєм охорони земскої власности селян, улекшуваня набутя землі, як також піднесеня рільництва і промислу взагалі.

Над сим рефератом завелась ширша дискусия, в котрій забирав голос насамперед пос. Новаковский і підносив вагу кас громадских, а притім і зазначив, що веденє таких кас стрічає перешкоди таки у самих наших селян. Бесідник поставив жаданє до Тов. „Просьвіта“, щоби оно видало поученє як вести правильно і з пожитком для людий каси громадскі. — О. Д. Таньчкевич сконстатував, що теперішні каси громадскі служать лиш для плаченя довгів і латає ся діра дірою. Бесідник годив ся з резолюциями референта і жадав, щоби орґанізация була одноцільна і при просьвіті, та щоби при Тов. „Просьвіта“ була заложена щадниця. — По тім принято резолюциї з додатком при другій, що: каси повітові мають служити для піднесеня продукциї в повіті.

Наконець третій реферат о знарядах господарских мав о. Негребецкий. Фаховий знаток рільної господарки, яким есть о. Негребецкий, міг очевидно лиш як найліпше вигодосити свій реферат, при тім поясняв в практичний спосіб ужиток знарядів. Наконець наступило льосованє господарских знарядів, а два перші льоси виграли читальні.

По вічу відбув ся музикально-декляматорский вечерок а по нім комерс, в котрім взяло участь кількадесять осіб.

Допись.

З Делятинщини.

(Посьвящене церкви в Яблоници).

Дня 3 го падолиста с. р відбуло ся в Яблоници посьвященє нової церкви. Акт посьвященя довершив о. декан Луговий в сослуженю численного духовеньства, соборну літурґію відправив також сам декан в сослуженю 5 сьвящеників. Відповідну проповідь держав о. Лев Левицкий сотрудник з Медухи. Церков побудована з мягкого материялу в стилю византійскім о 5 копулах. Роботи провадив ч. ґазда Федор Рібенчук з Яворова. Церков тая есть майже одна, якою гори делятиньскі можуть повеличати ся, а стала она на місци маленької і нужденної церковці. Ціла будова тої величавої церкви тревала заледве пять місяців. Всюди около будови тої церкви видко старанний догляд. Єсть она найлучшим сьвідоцтвом, що може зробити трудолюбивий сьвященик, дбаючий о добро своїх прихожан. Тим приміром сьвящеником есть о. Мелетій Недельский. Він заледве три літа тому назад обняв прихід, запущений під кождим взглядом, але своєю неутомимою працею привів той прихід до порядку і сьміло сказати можна, есть Яблониця примірои для решти гірских сіл. Той то сьвященик привівши нарід в короткім часі до тверезости і вирвавши село з власти лихварів, як то було минувшого року писане в „Народній Часописи“, узнав, що для ліпшої науки народа потреба конче обширної церкви і доверчив того при помочи своїх прихожан в короткім часі. Розпочав він будову церкви заледве з 400 зр. без жебранини по цілім сьвіті, як то нині часто робить ся, во славу Божу і честь руского народа. Много мав він противників, котрі перетягнувши війта Федора Зубчака і радного Якова Поляка на свою сторону, конечно хотіли тому ділу перешкодити. Но отець парох при своїй витревалости, при помочи честних ґаздів як Прокіп Миронляк, Іван Личковский, Іван Москаль, допровадив те діло до кінця. Честь і хвала вам честні ґазди, що не дали ся вражій силї збаламутити і витревали до самого кінця а були помочию свому пароховн. Честь і хвала Вам отче духовний, що Ви не зважали на всї перешкоди а донели діло до кінця з ущербком власної кишені і власного здоровля. Не зражуйте ся отче трудностями, але працюйте на тій ниві, а Бог, котрий вибрав Вас на свого слугу, сторицею нагородить. Не менше мушу піднести заслугу честних ґаздів Андрія Малярчука і Івана Мотрука, котрі не лишень грішми але й роботою помагали, бо будучи ковалями, зробили з власного материялу хрести на церков. Робота тих хрестів есть артистична, хоч їх робили самоуки. Вкінци честь і хвала Вам ґазди яблонецкі, що ви не пожаловали гроша і праці для побудованя храму Божого.

Очевидець.

Перегляд політичний.

Клюб Гогенварта ухвалив вчера 14 голосами против 7 не дати жаданого пос. Діпавлїм і товаришами свого призволеня поставити нині в Палаті інтерпеляцию в справі законности розвязаня ради громадскої міста Відня. Оставші в меншости посли Діпавлї, Марсей, Ебенгох, Фухс, Ґассер, Шорн і Пайтлер застерегли собі дальші кроки.

Ціла акция держав европейских в справі непокоїв в Туреччині має то на цілі, щоби з одної сторони змусити Туреччину до зробленя якогось ладу в зворохоблених провінциях, з другої же сторони не допустити до нарушеня мира. Тим поясняє ся, що держави европейскі висилають свої кораблї на турецкі води.

З Малої Азиї наспіли вісти о нових різнях іменно у вілаті Трапезунтскім і Сиваскім. В Дамаску настав великий переполох бо людність турецка роз'ярена виступає не лиш против християн, але й против турецкого правительства. Власти місцеві не можуть дати собі ради. До Байрута мають приплисти французскі кораблї.

Новинки.

Львів дня 16 падолиста 1895.

— **Іменованя.** II. Намістник іменував Ад. Надаховского, технічного інспектора товариства проб кітлів парових і взаимних обезпечень у Відни, технічним інспектором для Галичини з осідком в Станїславові.

— **Відзначеня.** Є. В. Цісар надав слюсарскому токареви при робітни зелізничій в Кракові срібний хрест заслуги за его довголітну вірну службу.

— **Руско-народний театр в Коломиї** дає зав

Борзо минув нам час над Йорданом; але треба було подумати й о повороті. Отже ми посідали на коні та поїхали назад до Єрихона, де станули вечером та переночували знов в тій самій гостинници, а на другий день вибрали ся назад до Єрусалима. По дорозї стрітили ми узброєних Бедуїнів, але ті нас не чіпали, бо ми мали з собою одного шейха бедуїньского. Вечером станули ми знову в Єрусалимі.

Друзи і Мароніти.

Сими днями наспіла вість, що племя Друзів в Сирації збунтувало ся против Туреччини, що Друзи вирушили навіть в силі 12.000 їздців против Турків і спалили два села. Не від річи буде тут длятого сказати дещо про тих Друзів, тим більше, що край їх припирає безпосередно до Сьвятої Землї в тих сторонах, де суть жерела ріки Йордану.

Сириєю (по турецки Сурія, по арабски ель-Шам) називає ся той край в Азиї, що лежить межи Середземним морем а рікою Евфратом, на півночи сягає аж по гори Таврус а на полудни аж до египетскої границї. До турецкої провінциї Сирия зачисляє ся отже і Сьвята Земля. На півночи від Сьвятої Землї, в тім місци, де випливає Йордан, а де від заходу суть гори Лібанон, від всходу же гори Антилібанон і Гермон, аж по дорогу, що веде з Байрута (Берута) до Дамаску жиє племя Друзів. Що то за народець, годі нинї знати; здає ся, що то первістні жителї тих сторін, але нинї ріжнять ся они від других хиба лиш своєю вірою та звичанми але говорять вже по арабски. Друзів есть всего може лиш 100.000 і они живуть переважно в горах, суть працьовиті і гостинні, але дуже завзяті і мстиві, особливо, коли хто зачіпить їх народність. Они жиють в турецкій державі, але не хотять піддавати ся турецким властям і становлять, так сказати би, державу в державі. Старшина їх то родова шляхта, еміри і шейх. Верховною властию у них есть в справах духовних великий емір, а в справах сьвітских шейх ель-Уккал, що значить „князь знаючих“.

Найцікавійшою есть у Друзів віра. Єсть то мішанина віри магометаньскої, жидівскої і християньскої, але головною основою єї есть віра в єдиного Бога і на то кладе їх наука віри найбільшу вагу. Свої сьвяті книги і свій сьвятий прапор держать они у великій тайнї і переховують їх в містах Расибея, Гасбея і Баклїн. Духовників они не мають, а цїлий нарід дїлить ся лиш на „знаючих“ і „незнаючих“ (гемних). Перші знають основи віри, мають маєтки і значінє, а другі становлять темну масу селян, котра не має нїякої віри, хиба що вірить в злих духів, в чортів. Коли-ж який селянин належить до „знаючих“, то він стоїть тогди на рівни хоч би й з яким еміром (князем). „Знаючим“ не вільно курити і пити вина, а „незнаючі“ обовязані сліпо слухати „знаючих“. Назва Друзів походить від якогось Ісмаїла Дарасі, котрий учив, що Бог об'явив ся яко чоловік Гамса, що був слугою у каліфа Гакіма в Єгипті; той же Гамса знову був родом Перз, і опанував був Гакіма так, що той робив, що він схотів. Гамса отже був першим пророком Друзів.

На північ від Друзів, за гостинцем з Байрута до Дамаску живе знов християньске племя Маронїтів. Суть то Сирийцї, в горах Лібанон, котрі в 7 столїтю утворили були окрему секту християньску, вибрали собі монаха Маро за свого верховника і надали єму титул патріарха Антіохійского. В половинї 15 го столїтя сполучили ся они назад з католицкою церквою, але задержали свій обряд. Служба Божа править ся у них в сирийскій мові, а їх сьвященики можуть женити ся. Голова їх церкви називає ся й доси патріархом Антіохійским і мешкає в монастири Канобін в Лібанонї; що десять лїт здає він справу папі о станї маронїтскої церкви. Ще в 1850 р. було Маронїтів яких 300.000 душ, але Турки, особливо же Друзи часто на них нападали і богато з них убивали. Они мали свої окремі права, але по страшній різни, яку в 1862 р. зробили міжними Друзи, виступили в їх оборонї европейскі держави, а Франция вислала навіть своє войско до Сириї, а турецке правительство утворило тогди цїлком окремий вілает, котрому надало власні права і прилучило до него Маронїтів.

Монастир сьв. Сави.

В суботу дня 22 цьвітня вибрала ся та сама каравана, що їздила до Єрихона над Йордан і Мертве море, до грецкого монастиря сьв. Сави або Мар Саба. Монастир сьв. Сави есть віддалений від Єрусалима добрих три години

тра в недїлю комедию „Вихованець“ Янчука, ві второк оперету „Мікадо“, в четвер траґедию „Катрю Чайківну“, а в суботу оперу „Утоплена“. В середу слїдуючого тиждня відбуде ся вже представлене в Чернівцях.

— **Товариство „Руска Бесїда“ в Тернополи** устроює дня 21 падолиста с. р. в своїх комнатах вечерницї з танцями. — Стрій візитовий або народний.

— **Огні**. В Дрогобичи дня 13 с. м. в само полудне вибух огонь на передмістю „Лан жидівский“. Огонь в однїй хвили обіймив кілька домів і при сильнім вітрі ширив ся незвичайно скоро. В цїлім місті настав переполох, всї склепи позамикано, люди стали виносити свої річи на огороди і улицї. Зателеґрафовано о поміч сторожий огневих до Трускавця і Борислава. Аж по кількох годинах удало ся огонь спинити. Страти значні, доси ще не обчислені.

— **Холера**. З попереднього дня лишило ся 4 недужі на холеру особи; дня 14 падолиста занедужали дві особи, виздоровіла одна, так що в краю лишило ся в лїченю 5 недужих на холеру осіб.

— **Процес против еміґрантів**. До чого доводить безголова еміґрация наших людий до Бразилії, показує отся подія. В середу минувшого тиждня відбуло ся перед карним судом у Відни аж 27 розправ против 36 еміґрантів галицких. Всї они в віцї від 19 до 21 лїт були обжалувані о те, що хотїли утїкати з краю, заки ще відбули войскову повинність. Хоч оправдували ся, що они не утїкали перед войском, то однако суд засудив всїх 36 на кару арешту від одного тиждня до місяця. По відбутю кари всї будуть відставлені до Галичини.

— **Сімнайцятьлїтний розбійник**. Перед судом присяжних в Градци вела ся розправа против 17-лїтного хлопця Антона Вайса, обжалованого о розбійниче убийство. Именно в часї купели задушив Вайс свого товариша Петра Гофера на то, щоби забрати его гроші (3 зр.), капелюх і одїне. На основі одноголосного вердикту судиїв присяжних засуджено его на 15 лїт тяжкої вязницї.

— **Сьміла крадїж**. В ночи з 13 на 14 с. м. обкрадено судову касу депозитову в Слемени, в західній Галичинї, при чім злодії забрали крім стогульденових нот ще й один банкот на 1000 зр. Догадують ся, що тої крадежи допустила ся та сама шайка, що недавно обкрала одного горожанина Вадовиць на суму 2.000 зр. За виновниками заряджено слїдство.

— **В Бернї** на Мораві арештовано дня 13 с. м. трех еміґрантів з Галичини, котрі не ставили ся до войска, а хотїли виїхати до Америки. Всїх трех віддано до карного суду.

— **Добрі чиншівники**. Вчера рано утїкли з винаймуваного мешканя у Львові коваль Іван Заборский з жінкою Аполонією і на прощане обікрали ще свого господаря Йосифа Штілєра.

— **Збезчещенє гробу**. Черновецка Gazeta Polska доносить: Недавно помер в Садагурі Адольф Мотилевский, окінчений слухатель прав. Покійний був щирим католиком, тому й католицке населенє взяло громадну участь в похоронї. На другий день по похоронї, коли мати помершого прийшла на кладовище, щоби помолити ся на гробі сина, побачила з обуренєм, що всї вінцї пірвав хтось на дрібні кусники, а крім того коло могили уложив зі старих кошів і клепок від цебриків уложив якусь фіґуру і прибрав єї стяжками від вінцїв. З причини того збезчещеня заряджено карне доходженє.

— **Уральско-каспійске ложище водне** очевидячки висихає. Аральске озеро майже на очех став меньшим, а також меншає і море Каспійске. Менші-ж озера, які межи Уралом і Каспієм були зазначені на давних картах, нинї або зовсїм зникли, або лишили ся з них калюжі. Море Каспійске — як обчислив Акинтріев — за час остатних сто лїт зменшило ся в обемі о 10.000 квадратових кільометрів. Замість вод стають піскові лави, сонце швидко сушить пісок, а вітри розносять верхну верству. Раз вітер в трех днях розніс верству піску 10 цмт. високу і позаносив ним широкі простори. Розношений вітрами пісок став небезпечним для шляху зелїзницї з Ростова до Владикавказу і аж треба було ставити стїни охоронні. Щоби запобігти висиханю моря Каспійского, російский ґеоґраф Веников радить спустити каналом Дон до Волги і засилити море більшим допливом вод.

— **Незвичайне самоубийство**. З Парижа доносять, що в місцевости Лякуртансур допустив ся один вельосипедист самоубийства в ориґінальний спосіб. Сїв на свою машину і пустив ся з цїлим розгоном напротив надбігаючого поїзду зелїзничого. По хвили вельосипедист і машина замінили ся в одну кроваву масу.

— **Фільоксера і чісник**. Одна іспаньска ґазета пише о такім випадку, що лучив ся в провінциї Альпузара: В селї Вальор один властитель виноградника закопав случайно чісник коло корсня винних корчів заражених фільоксерою. На весну ті корчі прегарно розвинули ся без ознак недуги і дали величезний збір винограду — фільоксера цїлковито зникла. Сусїд, також властитель виноградника, був сьвідком того факту, зробив так як перший і мав такий самий вислїд. Та вість викликала велике заінтересоване в кругах властителїв виноградників.

— **Трупи в скрини**. В Брукселі на пловій коморі, в часї лїцитациї невідібраних вартістних посилок, найдено в скрини трупа молодої женщини і 12-лїтного хлопця. Власти розвинули енерґічне слїдство, щоби викрити особу, котра вислала скриню.

— **Париский мілїонер**, Яков Лєбоді, властитель фабрики цукру збожеволїв в наслїдок великих страт на біржи. В послїдних кількох тижднях стратив Лєбоді 10 мілїонів на спекуляциї акциями копальнї золота в полудневій Африцї.

— **Померли**: В Ґарґаняно під Вероною бурмістр міста Венециї ґр. Данте-Сереґо-Аліґієрі. Родина померщого походить від славного поета італїяньского Дантого, в женьскій лїнії. Послїдний потомок в мужеской Дантих помер в 1547 роцї. — В Берлинї помер професор Густ. Лянґеншайдт звістний видавець популярної методи науки язика француского, в 63-тім роцї житя.

ТЕЛЕГРАМИ

Відень 16 падолиста. До Леванти мають відплисти слїдуючі кораблї австро-угорскої военної ескадри; „Цїсарева Єлисавета“, „Теґетгоф“, „Дунай“ і „Метеор“ під командою контр-адмірала Земанна; крім того знаходять ся кораблї „Себенїко“ в Смирнї а „Таврус“ в Константинополи.

Загреб 16 падолиста. В процесї студентів за зневажене угорскої хоругви, прийшло вчера підчас бесїди прокуратора до бурливих сцен Обжаловані посхоплювали ся з лави і стали викрикувати. Трибунал постановив виключити їх на цїлий час розправи, а коли они против того запротестували, вивели їх жандарми із салї. Вирок буде нинї оголошений.

Петербург 16 падолиста. Вчера о 9 год. вечером привела цариця на сьвіт донечку.

їзди і стоїть в страшеннїй, гористій пустини над самим берегом глубокої дебри. Високі мури і башти окружають монастир і надають єму вид якоїсь кріпости. Монаші келї попричіплювані тут до скал як ластівочі гнїзда. Глубоко в дебрі плине, але лиш зимою потік Кедрон. Доокола монастиря глухо і тихо як в могилї, і лиш хищні птахи та шакалї переривають від часу до часу монахам їх самотну тишину. На свист монаха злїтають ся хищні птахи і беруть єму таки з рук подавану їм поживу. В дебрі знову приходять стравувати ся до монастиря шакалї і збирають тут поживу, котру їм кидають з мурів монастиря.

В монастири сьв. Сави жиє около сорок монахів, а спосіб їх житя єсть дуже строгий; мяса зовсїм не їдять, живлять ся лиш чорним хлїбом та огородовиною, яку їм приносить з Єрусалима. Щоби дістати ся до монастиря, треба мати позволене на письмі від грецкого патріярха в Єрусалимі. Ми прийшли до великої брами монастиря, а коли показали позволене, впустили нас до середини. Один з монахів водив нас по монастири. Ми зійшли сходами по 50 ступенях в долину, відтак вийшли знов так само довгими сходами на виложене камінєм подвірє монастиря. Там показав нам наш провідник гріб сьв. Сави. Відтак завів нас до красної церкви монастирскої, де горіли золоті і срібні лямпи і де богато красних образів. Ті многі лямпи із срібла та золота, то дарунки з Росії. З церкви пішли ми до каплицї сьв. Николая, котра цїла викована в скалї. Тут лежить на купі богато людских голов. То голови монахів, що жили в монастири, а котрих поубивала дика орда Хосроеса, перського короля.

З тої каплицї пішли ми знов довгими сходами до печери сьв. Сави, званої також львиною печерою. Одного дня — так розказує ся в побожнім оповіданю — коли сьв. Сави не було в печері, зайшов туди лев. Коли сьвятий вернув, побачив там льва Уповаючи на Бога, зайшов він, як звичайно до печери і став молити ся з книжки, але що був дуже утомив ся, то й заснув. Лев вхопив его тогди за рукав і витягнув з печери. Пустинник пробудив ся тогди і зайшов знов до печери та став знову молити ся; але заснув вдруге, а лев витягнув его другий раз на двір. Коли сьвятий обудив ся, обернув ся до льва та сказав до него поважним голосом: Хиба-ж тут не досить місця для нас обох? Рівночасно показав льви кутик в печері. Лев положив ся в тім кутї і так через пять лїт жив зі сьв. Савою в тїй печері. Оглянувши опісля цїлий монастир сьв. Сави пообідали ми за монастирем під якоюсь баштою, а відтак забрали ся назад до Єрусалима. Вертаючи їхали ми через Вифтлеєм, де зайшли ще раз до печери Рождества христового і там помолили ся. (Тут треба додати, що монастир сьв. Сави стоїть майже в половинї дороги межи Вифтлеємом а Мертвим морем). В монастири Францісканів приняли нас щиро і добре угостили. Відтак поїхали ми дальше до Єрусалима, де прибули аж пізно вечером і були дуже раді з того, що могли оглянути славний монастир сьв. Сави.

(Дальше буде)

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1895, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Підвол. з Підзам.	—	2·10	[illegible]	—	10·14	10·44	—
Черновець	6·15	—	—	10·30	2·40	—	—
Черновець що понеділка	—	—	—	10·35	—	—	—
Стрия	—	—	—	5·25	9·33	—	7·38
Сколього і Стрия	—	—	—	—	—	3·00	—
Белзця				9·15	7·10		

Приходять з

Кракова	1·22	5·10	8·40	7·00	9·06	9·00	—
Підволочиск	2·25	10·00	—	8·25	5·00	—	—
Підвол. з Підзам.	2·13	9·44	—	8·12	4·33	—	—
Черновець	9·50	—	—	1·32	7·37	—	—
Черновець що понеділка	—	—	—	6·17	—	—	—
Стрия	—	—	—	12·05	8·10	1·42	—
Сколього і Стрия	—	—	—	9·16	—	—	—
Белзця				8·00	4·40		

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год. на то львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Поїзд блискавичний до Львова 8·40 вечер, з Кракова 2·04 по полудни, з Відня 7·04 рано.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

Найдешевше жерело закупна в Галичині також на рати.

На теперішну пору надійшли вже великі транспорти диванів, хідників, диванів для їдальней і комнат дитинних, стінних, церковних і перед престоли. Надто портиєри вовняні, занависи коронкові, колдри, коцики до подорожи, дери на коні і санки, вкінци капи на ліжка і столи по дуже низьких цінах.

Великий вибір правдивих диванів перских і смирненьских. Задивляючо дешеві артикули декорацийні хиньского і япаньского виробу.

Щоденно одержуємо нові посилки до ріжних відділів нашого маґазину, як прим. блювки, костюми, шляфрочки, капелюші дамскі і дитинні, плащики, суконки дитинні і убраня для хлопчиків, біле Єґера, вироби волічкові, рукавички, панчохи, кальоші росийскі, парасолі від дощу, артикули футряні, як зарукавки, ковнірі, шапочки, коронки, встяжки, воальки і т. д.

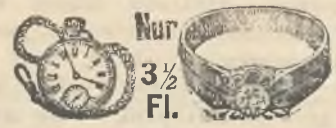
П. Т. Войсковим, державним і приватним урядникам також пп. властителям дібр, оо. духовним і учителям улекшуємо закупно запроваджаючи часткові сплати.

Цінники gratis і franco. 83

Листи і замовленя просимо адресовати:

До заряду Віденьского маґазину „Au Louvre“

у Львові, площа Капітульна число 3.

Ґольдинові ремонтоари котвичні для мужчин, не до відріжненя від правдивого волота пересилаю, як довго запас вистарчить по нечувано низькій ціні 3·50 зр. **Ґольдинові дамскі ремонтоари котвичні** по 4·50 зр. За добрий хід дволітна порука. **Ґольдинові ланцушки** для мужчин і дам 1·20. **Ґольдинові перстені** по 1·20 зр. Всьо франко і вільне від цла, так що відбираючий нічо не має до плаченя. Посилка за готівку або послїплатою. Посилки грошеві (і марки) до фірми: **Feith's Neuheiten-Vertrieb in Dresden A. 9.** 91

Прекрасний руский (в форматї кишеневім)

Календар на рік 1896

дістати можна за ціну **20 кр.** з пересилкою почтовою 23, у **Івана Айхельберґера** Львів, ул. Коперника ч. 7 (друкарня В. Манецкого) і у всїх книгарнях і складах паперу. 98

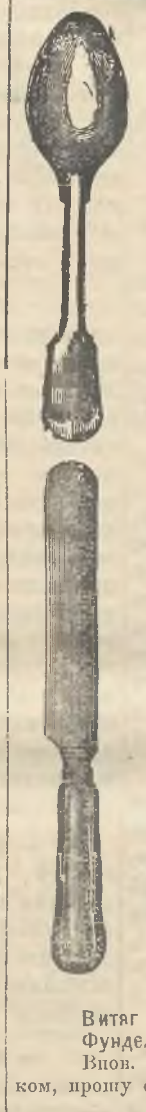
4 гарні предмети

продає ся по виїмково низьких цїнах і нехай кождий, хто се читає, найскорше замовить, бо запаси суть малі, а то: Гарна капа шовкова „Shap“ з імітациї ліоньского шовку Skap в найкрасших барвах, червені, сині, в паси досить ширекі і довгі тілько 3·50. зр.—Зручний, бронзовий, емаліований годинник маятниковий, на мінуту уреґульований з довгим жовтим ланцухом по дуже низькій цїнї 1 зр.

Материя на убране мужеске, імітация камґарну, на споднї, сурдут і камізольку, в найкрасші і наймоднїйші барви, досить великі для дорослого купон 3·90 зр.

Дамска хустка $^8/_4$ великости, в всї барви, в паси, кістки, або в широкою бордюрою на тлї однокольоровім лише 1 зр.

Всї ті предмети коштують звичайно 2 або 3 рази більше, длятого взиваємо охочих, щоби без намислу як найбільше замавляли. Посилка за послїплатою або надісланєм готівки. Адреса: Commission **APFEL, Wien** I Fleischmarkt 6/nc. 101

Великий крах!

Новий Йорк і Льондон не щадили европейского континенту і велика фабрика товарів зі серебра змушена була продати цїлий запас за дрібну цїну роботи. Єсьм уповажнений виконати то поручене. Посилаю длятого кождому слїдуючі предмети лише за **6·60 зр.**

6 штук найлучших **ножів столових** з правдив. анґлійск. клїнґою.
6 штук америк **патент. вилок срібних** з 1 штуки.
6 „ „ **ложок срібних.**
12 „ „ **ложочок срібних.**
1 америк. **патент. хохля срібна**
1 „ „ **мала хохля до молока срібна.**
2 штук америк. **патент. кубків срібних до яєць.**
6 „ анґлійских **тацок Вікторця**
2 „ ефектовних **ліхтарів столових.** 96
1 „ **ситко до ґербати.**
1 „ **розпиляч до цукру.**

44 штук разом лише **6·60 зр.**

Всї повисші штуки **(44)** коштовали давнїйше **40 зр.** тепер можна їх набути за найнизшу цїну **6·60 зр.** Американьский патент. срібло єсть білим металом, заховуючим срібну барву через 25 лїт, за що ручить ся. Найлїпшим доказом, що оголошенє не полягає

на обманї,

зобовязую ся публично, відослати кождому гроші, кому товар не подобає ся, длятого нїхто не повинен занехати способности набути **чудного ґарнїтуру**, надаючого ся особливо на

гарний подарунок слюбний

як також для кождого лїпшого дому.

Набути можна лише у

А. ГІРШБЕРҐА

головної аґенциї сполучених американьских фабрик товарів з патентованого серебра.

Відень, II., Rembrandstrasse 19 Телєфон 7114.

Посилка на провінцию за побранєм або готівкою.

Порошок до чищеня 10 кр.

Правдиві лише з убочною маркою охоронною. (Металь здоровля)

Витяг з листів узнаня:

Фундель-Румунїя.

Впов. Пане! Прислані товари вдоволили мене цїлком, прошу еще о один цїлий ґарнїтур

Франц Дворнїцкий ц. к. жандарм.

AMERIK. PATENT.

Краків

Впов. Пане! Прошу знов о ґарнїтур, перша посилка була добра.

Б. Ольшевский ст. учит.

Бюро оголошень і дневників

приймає

оголошеня

до всїх дневників

по цїнах ориґінальних,

До

Народної Часописи, Ґазети Львівскої і „Przegląd-y“

може лише се бюро анонси приймати.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цїнах ориґінальних.

Поручає ся

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові. 9

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всї дневники по цїнах ориґінальних.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.